

Fulghum je utahovák

Autor: Qark

Datum: 25. 11. 2005 15:10

URL: <http://www.qark.net/clanek/fulghum-je-utahovak>

Slovo samo o sobě nic neznamená. Je to jen shluk písmen. Ale dejte mu význam a máte v rukou silnou zbraň. Se slovy se dá hrát a apelovat s nimi na fantazii čtenáře. Proto jsou slova mocná.

Jenže vybrat to správné slovo není jednoduché. Zatím jsem nenašel vhodná slova pro pojmenování pánského a dámského přirození tak, aby to nebylo směšné a vystihovalo to podstatu. Jistě, slovo existuje spousta. Například penis a vagina. Jenže to jsou slova tak děsně sterilní, že vám z toho přeběhne mráz po zádech a zmizí chuť na sex. Kromě těchto dvou výrazů existují i desítky dalších. Jenže polovina je vulgární a ta druhá směšná.

No schválně, máte chuť říkat slova jako pipinka, mušlička a kočička? Já teda ne. Tohle se dá použít maximálně v mateřské školce. Rozhodně se u těchto slov necítím zrovna jako chlap. A být drsný a vulgární? To zase kazí romantickou atmosféru. Je to těžké. A tak mi zbývá vybírat pouze ze dvou možností. Hráť si na drsňáka, nebo o intimních patriích mluvit bez názvu, resp. dosazovat za název JI a HO.

Když už jsme u těch termínů a směšných pojmenování, kdysi jsem s kamarádem hledal nejměšnější výraz pro penis a v jednom harlekýnu jsem objevil slovo „utahovák“. To slovo sice, už podle toho jak zní, značí něco majestátního, ale jinak je naprosto příšerné a totálně kazí jakoukoliv situaci. Opravdu nechápu, jak ho někdo mohl vymyslet. Slovo pro milostný akt je hodně, ale žádné z nich nezahrnuje utahování. Ale to jsem trochu odběhl, na vysvětlenou. Teď se totiž dostáváme k tomu, jak se vlastně tohle slovo dostalo do titulku. A navíc ke jménu spisovatele.

Nedávno byl v Brně Robert Fulghum na autogramiádě. A jedna naše rodinná známá, jeho veliká obdivovatelka, jej z ničeho nic potkala. Vůbec netušila, že tu bude a už vůbec by ji nikdy nenapadlo, že si to bude štrádat po chodníku přímo proti ní. Obrovský šok vystřídala euforie a ona na něj zavolala „Mistr Fulghum, mistr Fulghum.“ A chlapík se opravdu zastavil a podíval se na ni. Byla šíleně šťastná, opravdu je to on. Muž, od kterého přečetla každou knihu a neskonale ho obdivuje. Její nejoblíbenější autor. Přišla až k němu a nadechla se. Chtěla mu poděkovat za jeho knihy, ale nejednou jí došlo, že neumí ani slovo anglicky. Tak tam proti sobě stáli a dívali se na sebe pár vteřin. Vtom dostala nápad. Natáhla paže a přivinula ho na svoji slovanskou hrud. A Fulghum... ten ji objal taky.

Je zvláštní, kolik věcí se dá říct beze slov. Třeba: „Mám vás ráda, čtu vaše knihy a jsem potěšena, že vás vidím.“

Když mi tuhle příhodu vyprávěla, uvědomil jsem si, že jsem nikdy žádnou knihu od Roberta Fulghuma nečetl. Jen pár různých povídek, dokonce jsem byl i na předčítání jedné jeho povídky Miroslavem Moravcem, ale knihu jsem nečetl žádnou. A přišlo mi to líto. Pár jsem si jich tedy vypůjčil a pustil se do čtení.

Hned v první knize jsem se o něm spoustu dověděl. Znáám jeho celé jméno, jeho koníčky, záliby.

Vím kde pracoval a v jaké profesi. Zním i jeho hřích, ale nejvíce mě překvapilo, že je to opravdový utahovák. A vůbec to netají. No vážně, nekecám. Sám se totiž přiznává, že bydlí v okrese San Juan v Utahu.

Když jsem to zjistil, najednou mě napadlo, že to slovo utahovák v knížce z růžové knihovny možná neznamenal pánské přirození. Třeba také šlo o člověka z Utahu. I když... v tom případě mi nejde do hlavy, proč by toho člověka někdo tahal z poklopce a strkal holce do pusy. ;-)